

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 46/12
Λουξεμβούργο, 19 Απριλίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση C-415/10
Galina Meister κατά Speech Design Carrier Systems GmbH

Η νομοθεσία της Ένωσης δεν προβλέπει το δικαίωμα ενός εργαζομένου ο οποίος καταδεικνύει ότι πληροί τις προβλεπόμενες σε μια προκήρυξη θέσεως εργασίας προϋποθέσεις και του οποίου η υποψηφιότητα δεν έγινε δεκτή να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που διευκρινίζουν αν ο εργοδότης, κατά το πέρας της διαδικασίας προσλήψεως, προσέλαβε άλλον υποψήφιο

Πάντως, η άρνηση παροχής των πληροφοριών αυτών ενδέχεται να αποτελεί ένα από τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της αποδείξεως πραγματικών περιστατικών από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως

Το δίκαιο της Ένωσης¹ απαγορεύει κάθε δυσμενή διάκριση λόγω φύλου, ηλικίας και εθνικής καταγωγής, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο διαδικασίας προσλήψεως. Όταν ένα άτομο θεωρεί ότι ζημιώθηκε από τη μη τήρηση ως προς αυτό της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως πρέπει να αποδείξει, ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής, τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως. Στη συνέχεια, εναπόκειται στον εναγόμενο να αποδείξει ότι δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής αυτής. Τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το δικαστικό σύστημά τους, προκειμένου να διασφαλίζουν την τήρηση της αρχής αυτής.

Η G. Meister, ρωσικής καταγωγής, γεννήθηκε το 1961. Διαθέτει ρωσικό δίπλωμα μηχανικού «συστημάτων» το οποίο έχει αναγνωρισθεί στη Γερμανία ως ισότιμο με γερμανικό δίπλωμα χορηγούμενο από ίδρυμα ανώτατης επαγγελματικής εκπαίδευσεως.

Η εταιρία Speech Design δημοσίευσε διαδοχικώς δύο αγγελίες με παρόμοιο περιεχόμενο, για την πρόσληψη «πεπειραμένου προγραμματιστή πληροφορικής Α/Γ». Η G. Meister ανταποκρίθηκε στις δύο αυτές αγγελίες υποβάλλοντας υποψηφιότητα. Οι διαδοχικές υποψηφιότητές της απορρίφθηκαν χωρίς αυτή να κληθεί σε συνέντευξη και χωρίς η επιχείρηση να της παράσχει εξήγηση για τους λόγους της απορρίψεως αυτής. Κρίνοντας ότι πληρούσε τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να καταλάβει την εν λόγω θέση εργασίας, η G. Meister θεώρησε ότι υπέστη λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση απ' ό,τι ένα άλλο άτομο σε παρόμοια κατάσταση, λόγω του φύλου της, της ηλικίας της και της εθνικής καταγωγής της. Προσέφυγε στη Γερμανική δικαιοσύνη ζητώντας, αφενός, να της καταβάλει η Speech Design αποζημίωση λόγω δυσμενούς διακρίσεως στο πλαίσιο της απασχολήσεως και, αφετέρου, να προσκομίσει η εταιρία αυτή τον φάκελο του προσληθέντος υποψηφίου, πράγμα το οποίο θα της παρείχε τη δυνατότητα να αποδείξει ότι διέθετε περισσότερα προσόντα από τον τελευταίο.

Το Bundesarbeitsgericht (Ομοσπονδιακό δικαστήριο εργατικών διαφορών, Γερμανία), επιληφθέν της διαφοράς, ερωτά κατ' ουσίαν το Δικαστήριο αν το δίκαιο της Ένωσης προβλέπει τη δυνατότητα ενός εργαζομένου –ο οποίος θεωρεί ευλόγως ότι πληροί τις προβλεπόμενες σε μια προκήρυξη

¹ Οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνικής τους καταγωγής (ΕΕ L 180, σ. 22).

Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ L 204, σ. 23).

θέσεως εργασίας προϋποθέσεις, του οποίου όμως η υποψηφιότητα δεν έγινε δεκτή— να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που διευκρινίζουν αν ο εργοδότης προσέλαβε άλλον υποψήφιο και, αν ναι, βάσει ποιων κριτηρίων. Επιπλέον, το εθνικό δικαστήριο ερωτά αν το γεγονός ότι ο εργοδότης δεν γνωστοποιεί τις ζητηθείσες πληροφορίες συνιστά πραγματικό περιστατικό από το οποίο τεκμαίρεται η ύπαρξη της προβαλλόμενης από τον εργαζόμενο δυσμενούς διακρίσεως.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι στο πρόσωπο που κρίνει ότι θίγεται από τη μη τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως εναπόκειται, σε πρώτο στάδιο, να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως. Αποκλειστικώς και μόνο σε περίπτωση που το πρόσωπο αυτό έχει αποδείξει τέτοια περιστατικά, εναπόκειται στον εναγόμενο, σε δεύτερο στάδιο, να αποδείξει ότι δεν συνέτρεξε παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων². Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, στην εθνική δικαστική αρχή ιδίως εναπόκειται να εκτιμά, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και/ή την εθνική πρακτική, τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη διακρίσεως.

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει στη συνέχεια τη νομολογία του³ κατά την οποία το δίκαιο της Ένωσης δεν προβλέπει συγκεκριμένα τη δυνατότητα ενός ατόμου που κρίνει ότι υπέστη διάκριση να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες προκειμένου να είναι σε θέση να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη διακρίσεως. Πάντως, γεγονός παραμένει ότι δεν αποκλείεται η άρνηση παροχής πληροφοριών εκ μέρους του εναγομένου, στο πλαίσιο της αποδείξεως τέτοιων πραγματικών περιστατικών, να διακυβεύει την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και, ιδίως, να καθιστά το δίκαιο της Ένωσης άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι η νομολογία αυτή έχει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση, κατά το μέτρο που, παρά τις εξελίξεις της νομολογίας, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν είχε την πρόθεση να τροποποιήσει το καθεστώς περί του βάρους αποδείξεως. Συνεπώς, στο γερμανικό δικαστήριο εναπόκειται να μεριμνήσει ώστε η άρνηση παροχής πληροφοριών εκ μέρους της Speech Design να μη διακυβεύει την υλοποίηση των σκοπών που επιδιώκει το δίκαιο της Ένωσης. Σ' αυτό εναπόκειται μεταξύ άλλων να λάβει υπόψη όλες τις περιστάσεις της ένδικης διαφοράς, προκειμένου να κρίνει αν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ώστε τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη τέτοιας διακρίσεως να θεωρηθούν αποδεδειγμένα. Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το εθνικό δίκαιο ή η εθνική πρακτική των κρατών μελών μπορεί να προβλέπει παν μέσο για την απόδειξη της δυσμενούς διακρίσεως, περιλαμβανομένων των στατιστικών στοιχείων.

Μεταξύ των στοιχείων που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη περιλαμβάνεται, ιδίως, το γεγονός ότι η Speech Design προφανώς αρνήθηκε να παράσχει στην G. Meister κάθε πρόσβαση στις πληροφορίες τη γνωστοποίηση των οποίων αυτή ζητεί. Επιπλέον, μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη το γεγονός ότι ο εργοδότης δεν αμφισβητεί ότι η G. Meister είχε επίπεδο προσόντων αντίστοιχο του προβλεπόμενου στην προκήρυξη της θέσεως εργασίας και το γεγονός ότι, παρά ταύτα, η Speech Design δεν την κάλεσε σε συνέντευξη για ενδεχόμενη πρόσληψη, μετά τη δημοσίευση των δύο προκηρύξεων θέσεως εργασίας.

Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η νομοθεσία της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν προβλέπει το δικαίωμα ενός εργαζομένου ο οποίος καταδεικνύει ότι πληροί τις προβλεπόμενες σε μια προκήρυξη θέσεως εργασίας προϋποθέσεις και του οποίου η υποψηφιότητα δεν έγινε δεκτή να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που διευκρινίζουν αν ο εργοδότης, κατά το πέρας της διαδικασίας προσλήψεως, προσέλαβε άλλον υποψήφιο.

Πάντως, δεν αποκλείεται η άρνηση παροχής κάθε πληροφορίας εκ μέρους του εναγομένου να αποτελεί ένα από τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της αποδείξεως πραγματικών περιστατικών από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2011, C-104/10, Kelly. Στην απόφαση αυτή το Δικαστήριο ερμηνεύει την οδηγία 97/80/EK του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με το βάρος απόδειξης σε περιπτώσεις διακριτικής μεταχείρισης λόγω φύλου (ΕΕ 1998, L 14, σ. 6), της οποίας οι σχετικές διατάξεις είναι σχεδόν πανομοιότυπες με αυτές των οδηγιών των οποίων η ερμηνεία ζητείται εν προκειμένω.

³ Προπαρατεθείσα απόφαση Kelly.

έμμεσης διακρίσεως. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να ελέγξει, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί, αν τούτο συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106